

78 - වෙහෙසෙන්නො

වෙහෙසෙන්නො බර උඩුලන්නො
එන්වා මා වෙතැ එන්වා
ඒ ඒ සියලුදෙනා කැදවා
තිවම් ඔවුන් මම සන්හිදුවා

දහඅට වසරක් කුදු ගැහිලා
සිටි ඒ ගැහැනිට පිහිටවුණේ
සම්දුන් සුරතේ පහස ලබා
සුවපත් වුවා එ ලද වහා

සමාජයෙන් පිළිකුල් කැරුලා
ඇත් කරපු ලාංඡල් දිගියා
ජේසුගේ පාමුලැ වැදැ වැටිලා
කළ කන්කකදිරිය ලය තැවිවා

ඇඩා ඇවිත් පොලොවේ හැහිලා
දුගේ විපත අම්මා ක්වා
තොසැලන ඇගේ විස්වාස තකා
ඇගේ සිත සන්සිදුවා යැවිවා

අඩ්බාගාතය පැදුරේ තබා
උස්සා ගිය හැටි හතර දෙනා
වහලෙන් ගෙතුලට මහු බාවා
ජේසුට ආතුරයා පැවා

කවුද අනේ අද සමාජයේ
අසරණයා හට අත දෙන්නේ
කොතැනද මෙවගේ අය තැත්තේ
අහක බලා ඇයි අප යන්නේ